

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LX (54) • ŠTEV. (Nº) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 6 de septiembre - 6. septembra 2001

PROF. MIRIAM JEREB BATAGELJ

Ognjišče slovenskega jezika

*Pomagaj mi, besed mi svetlih daj,
besed, ki kakor vino se iskrijo,
ki molijo te kot pomladni gaj.*

Tako se je France Balantič obračal k Bogu. Pesnik, ki se ni mogel zadovoljiti s tem, da bi le bival, šel skozi čas, temveč je hotel dati pravo besedno obliko svojim željam, svojim pomanjkljivostim, svojim občutkom in ugotovitvam.

To molitev, to ubesedenje človeških potreb in hotenj bi si mogli prisvojiti vsi, ki imamo to nalogo, da na bližnjega vplivamo s svojim pisnim ali ustnim sporočilom. Saj tu smo vsi, - vsi moremo besedičiti ali pa kakšno pametno reči, obrekovati, obsoditi ali pa bodriti, vzpodbujati - a na poseben način so nositelji besede vzgojitelji.

Ko danes praznujemo kar dva rojstna dneva skupaj - petdeset let Balantičeve šole in osemdeset let njenega zavetnika, France Balantiča - se moremo in moramo malo ustaviti. Saj praznovanja imajo ravno ta namen. Potegnejo nas iz včasih že kar robotskega ponavljanja dejanj, prepogostega golega tarnanja nad nemogočim političnim, ekonomskim, družbenim položajem in nam dajo priliko, da se poveseimo in zresnimo obnem, da uživamo nad dosežki, da razmislimo, če smo pravilno ravnali z vsemi danostmi, da načrtujemo za bodočnost.

Naš zdovski kulturni delavec in filozof, doktor Milan Komar, rojen istega leta kot France Balantič, je zapisal:

„Kdor se spominja, vase se povrača./ v sam začetek, v prvo izhodišče./ si skrbno pota sem in tja preišče./ smeri po igri vetra ne obrača. ... Spomin in bistrost sta najožja brata.“

In Karel Mauser, ki nas je bogatil s svojo prisotnostjo pred leti, je zapisal tole Molitev:

„Ne vem, Gospod./ da bi se ti kdaj zahvalil za spomin/ in za milost predstav./ Zdaj premišljam./ Kako samotni bi bil./ ko bi se ne mogel vračati v preteklost./ v otroška leta in v prvo zrelost.“

Ko prelistavamo knjigo svojega življenja, pridemo do spoznanja, kako pomembno je, koga smo srečali, kdo so bili tisti, ki so hodili pred nami. V to šolo življenja pa stopamo navadno tudi preko šole kot ustanove. V našem primeru, obvezne, uradne - argentinske in neuradne - slovenske.

Petdeset let Balantičeve šole v San Justu! Lahko bi rekli: petdeset let nepretrganega dela za rast slovenske zavesti in krščanskega duha na vzgojnem področju. Res je to. A s tem še ni vse povedano. To ni katerakoli šola. Tu, v San Justu, je stavba,

ki je plod ljubezni, žuljev, upov in premagovanja. V kraju, kjer je uradni jezik španščina, kastiljščina, se je ustvarilo ognjišče, kjer se goji slovenski jezik. Pa ne nakljub državnemu jeziku, o ne. Pač pa zato, da se je razvila danost, božji dar, materni in očetov jezik.

„Ni zadosti učena in prebrisana glava. Sreča prava hoče tudi pošteno srce imeti.“ „Veliko znati, pa malopridno ravnati žali Boga in škodi ljudem.“

Te besede je zapisal oče slovenskih šol, blaženi Anton Martin Slomšek. Zanimivo je, da sta bila Slomšek in Baraga, oba naša svetniška kandidata z najdaljšo zgodovino na tej poti, vzgojitelja.

V naših sobotnih šolah si ne pridobivamo le znanja, ki bi nam polnilo glave, ampak tudi onega, ki nas plemeniti, ki nas dviga, ki nam pomaga, da smo boljši, bolj človeški in s tem bolj Bogu všeč. Te šole so polne ljubezni, saj so rojene iz ljubezni.

Koliko se moramo šele danes učiti od ljudi, ki so ustanavljali te tečaje! In to že v taboriščih. Hudič je vsejal sovraštvo, zanel plamen vojne, se poslužil omahujočih in sanjačev. Zmota je skotila smrt, uničenje, bolešt. A božja iskrica, ki je plamtela v dušah plemenitih ljudi, ljudi močne volje, se je razplamtela in razbohotila. Vseobjemajoča je preoblikovala bolečine, solze in žalovanje. Nastali so skupni domovi in šole. V teh šolah se že skozi petdeset let govori in poje v slovenskem jeziku o Bogu in o zgodovini naroda, kateremu pripadamo in ki ima svoje središče pod Triglavom.

Vemo za naš končni cilj in si prizadevamo, da ga dosežemo. Vemo pa tudi, da je On, ki je naš Izvor, hotel, da izkoristimo vse talente in pomagamo drugim pri tej nalogi. Slomšek je zapisal V NEBESIH SEM DOMA, napel je vse svoje sile, da bi ljudi pripeljal k Bogu, istočasno pa je spisal učbenik, kjer je bilo govora o črkah, o prvi pomoči, o lepem zadržanju.

Vse to smo z veliko žlico mogli zajemati tudi v tej Balantičevi šoli vseh teh petdeset let. Da je temu bilo tako, gre naša dolžna zahvala učiteljici, ki je izrekla svoj DA, ko jo je Jezus - Učitelj poklical: gospodični Angelci Klanšek, ki je vzela ta poklic kar se da resno. Usposobila se je za učiteljstvo v čisto drugačnih razmerah, a se je prilagodila in se še prilagaja. Prožna, a trdna je znala vzgojiti in ustvariti delovno skupino. Zato naše šole še živé. Imajo trdne temelje, a niso trde. Zasedrane so v izročilih in segajo po novih prijemih v nebitvenem.

Nadaljevanje prihodnjic

Srečanje veleposlanika Grobovška in Medorganizacijskega sveta

Medorganizacijski svet je pripravil srečanje z novim veleposlanikom Republike Slovenije Bojanom Grobovškom v petek, 24. avgusta v Slovenski hiši.

Predsednik krovne organizacije Tone Mizerit in predstavniki vseh slovenskih organizacij in domov v Buenos Airesu so zvečer sprejeli novega veleposlanika, ki si je ogledal Slovensko hišo in položil šopek rož pred spomenik naših žrtev.

Nato ga je predsednik Mizerit pozdravil in mu v kratkih besedah predstavil naše organizacije, njihovo delo in razne naše probleme. V odgovoru je veleposlanik Grobovšek podal svoje poglede in prosil za sodelovanje pri skupnem delu za Slovenijo. Sledila je daljša odkrita debata, končno pa je veleposlanik osebno pozdravil vse predstavnike naših organizacij in se poslovil med ploskanjem navzočih.

Slovenski utripi

ODKRILI SO NOVE ŽRTVE

OTOK BLEŠKI, KINČ NEBEŠKI ...

Na Zgornji Bistrici na Štajerskem so odkrili človeških kosti v zasutem zaklonišču nad tovarno Impol. Tam so zaradi najdbe delavci prenehali kopati rov, zdaj dolg 27 metrov. Januarja 1946 so komunistične oblasti porinile kakih 400 ljudi v zaklonišče, ga zaprli in minirali. Že pred leti se je s pobjem v bunkerju na Bobku, kakor domačini pravijo temu kraju, ukvarjala parlamentarna preiskovalna komisija, ki je menda v Slovenski Bistrici o tem dogodku opravila pogovore z vsaj petdesetimi ljudmi. Med njimi naj bi veljal za kronsko pričó neki takratni oficir Ozne. Komisija, katere ugotovitev parlament nikoli ni obravnaval, seveda razpolaga z zapisnikom o njegovem zaslišanju, gotovo pa obstaja tudi zapis v vmesnem poročilu, ki ga je pripravil takratni predsednik komisije Jože Pučnik. To najdbo so predali policiji, ki je že pričela raziskovati.

Preiskovalci imajo torej na voljo kar nekaj izhodišč za osvetlitev tega poboja. Upajmo, da ne bo ostalo samo pri raziskovanju, kot pri prejšnji komisiji, ampak da bo tudi iz tega nekaj prišlo, ne samo molk in zavajanje.

Podobno je še z drugo stvarjo. Kot smo izvedeli iz tednika Demokracija, je neki - neimenovani - posameznik prijavil policiji zločinsko in genocidno delovanje Mitje Ribičiča, bivšega voditelja OZNE po vojski, sodelavca Mačka, pozneje visokega komunističnega veljaka, ki je postal celo predsednik jugoslovanske vlade.

Poveljnik slovenske policije Pogorevc je na vprašanje odvrnil, da je policija to tožbo prejela in sedaj preiskuje podatke. Imajo vsaj eno pričó, da je Ribičič osebno pretepaval ljudi v zaporih in da je pomagal ustanavljati kaznilniška taborišča. Tudi za tu upamo - in čas je že, - da se odkrije vsa resnica in se postavi Ribičiča pred sodišče. Živi kaka priča v Argentini?

Ministrstvo za kulturo je blejsko župništvo pozvalo meseca julija, da naj izplačilo odškodnine zahteva v obliki obveznic, ker vrnitev v naravi ni možna. Župništvo Bled pa ne namerava spremeniti denacionalizacijskega zahtevka za vrnitev Blejskega otoka v naravi, ker je prepričano, da so razlogi za nasprotovanje vračilu Blejskega otoka v naravi zgolj ideološki in ne pravni.

Pravni pooblaščenec odvetnik Daniel Starman v dopisu ministrstvu za kulturo poudarja, da bo uporabil vsa pravna sredstva v Sloveniji in tudi v institucijah Evrope za uveljavitev svoje upravičene zahteve.

V zvezi z duhovnim pomenom tega otoka za slovenski narod pa tudi pravi, da je Blejski otok duhovno središče slovenstva, sveti kraj in simbol slovenskega krščanstva. Vprašanje je, ali bi slovenski narod postal nacija in oblikoval lastno državo brez take vloge krščanstva in slovenske cerkve. Samo katoliška Cerkev pa na Blejskem otoku lahko ponuja tak program dejavnosti, ki bi zagotavljal lastnosti naravne vrednote. To je ne samo dostopnost za ogled in občudovanje vsakogar, ampak tudi vrednote ljubezni, narodove sprave in sožitja.

Danijel Starman še pravi, da v programu nasprotnikov vrnitve otoka upravičencu ni takih vrednot, omenja pa tudi predlog tedanjega ministra Rudija Šeliga, da bi cerkev, zvonik in mežnarjari s parcelami dobilo v last in posest župništvo, ki naj bi območje s prošitjo prepustilo v last in posest državi. Slovenija bi območje s stavbo prepustilo Narodnemu muzeju z obvezo, da uredi muzej „Dokumenti slovenstva“ z ekspanat, ki bi segali od Brižinskih spomenikov do Prešernovega Krsta pri Savici.

Župništvo je tak predlog zavrnilo in predlagalo, da se vrne celoten otok njemu, parcela s prošitjo pa se da Republikli Sloveniji v brezplačni zakup z dogovorjenim namenom. Ta predlog pa ni bil sprejet.

Ali smo pripravljeni?

Te dni je v Slovenijo prišla ameriška ocenjevalna skupina, ki jo sestavljajo predstavniki ameriškega obrambnega ministrstva in ameriškega poveljstva za Evropo. Pregledala naj bi slovensko vojsko, njeno obrambno sposobnost in strukturo, namen obiska pa je priprava poročila za ameriški senat o pripravljenosti držav kandidatki članstvo v Natu. Poročilo naj bi bilo ameriškem senatu prava podlaga za odločanje. Tokratna ocenjevalna skupina naj bi pripravila tudi primerjavo glede na poročilo iz leta 1999, ko so predstavniki Pentagona pripravili podobno poročilo (in ga leta 2000 v Pentagonu tudi izročili takratnemu slovenskemu ministru za obrambo Janezu Janši). V njem so navedli kar 57 predlogov za spremembe v slovenskih oboroženih silah.

V takratnem poročilu so se ameriški ocenjevalci osredotočili na vprašanje preoblikovanja sedanjega sistema splošnega

služenja vojaškega roka v profesionalne oborožene sile s profesionalno rezervo. „Slovenska vojska se mora prestrukturirati tako, da bo zadostila dvema kriterijema. Prvi je nacionalna obramba, drugi pa sposobnost za sodelovanje v operacijah za podporo miru zveze Nato z lahko pehotno brigado, ki bi štela do 3000 članov.“

V poročilu je takrat ocenjevalna skupina zapisala tudi nekatere zelo kritične ocene - tako naj bi bilo število vojakov premajhno, rok služenja vojske prekratek, oprema pa neustrezna, oborožitev pomanjkljiva, pa še, da je vojaško osebje lahko aktivno v političnih strankah. Postavili so tudi predloge: da naj Slovenija kupi dvanajst bojnih helikopterjev in eno oskrbovalno ladjo, ki bi lahko sodelovala v Natovih operacijah v Sredozemlju.

Vlada ni še izjavila, kaj od tega je storila.

STRAN 3:

50 let Balantičeve šole

Škof Uran v Slovenski vasi

V nedeljo, 19. avgusta, je bilo lepo obiskano romanje v Lourdes, ki ga je vodil škof. Zbralo se je najmanj dvajset tisoč ljudi. V ponedeljek je bilo mladinsko srečanje, zbralo se je več kot sto mladih, ki so ves dan premišljevali, debatirali, molili, poročali iz skupin.

Škof Alojz Uran je na praznik Marije Kraljice (v sredo, 22. avgusta) podelil zakrament sv. birne 17 slovenskim otrokom v Lanusu. Naselbino na obrobju velikega Buenos Airesa, kjer stoji cerkev Marije Kraljice, imenujejo naši rojaki kar Slovenska vas. Pred dawnimi leti, bilo je prva leta slovenskega političnega begunstva, je duhovnik Janez Hladnik tukaj kupil veliko parcelo, ki jo je potem razdelil in ponudil Slovincem, ki so si želeli postaviti lastni dom. Nastala je sredi prostranega polja osamelca, vendar lepa naselbina, kjer se je takoj razpoznala slovenska graditeljska roka. Tu so si Slovenci postavili poleg hiš tudi društveni dom in cerkev, ustanovili so svoje organizacije in v postavitvi slovensko kulturno življenje in vzdušje. Danes je Slovenska vas zraščena v naselitveni konglomerat 12 milijonskega Buenos Airesa in pripada okraju Lanus. Župnijo vodijo slovenski lazaristi.

Birmanci, 17 mladeničev in mladenk, pripadajo tretji generaciji lanuških Slovencev, se je dobro pripravilo na prejem zakramenta. Izkazali so se tudi dan prej, pri spravevanju, pred škofom in starši in botri, kar

je škof uporabil za zelo temeljito katehezo odraslim. Značilnost obiska v tej skupnosti je bilo tudi obiskovanje bolnikov in ostarelih v župnijskem domu za ostarele in na domovih. Veliko veselja in osebne vzpodbude smo užili vsi skupaj in se spustili tudi v globlja vprašanja, ki zadevajo naše izseljence v sedanjem času. Zelo je bila prisotna tema o integraciji, dvojezičnosti, mešanih družinah o zvestobi vrednotam, ki smo jih deležni iz lastnega kulturnega izročila in kako z njim ravnati v tujem okolju, ki je seveda postalo vsem, posebej pa mladini, domače.

Zelo pristrčno je poteklo srečanje škofa z učenci lanuške osnovne šole, ki deluje pod okriljem župnije. Škofov nagovor je v španski jezik prevajala ena od slovenskih učiteljic na šoli. Oviro jezika pa je podrli tudi sam škof Alojz Uran s svojo neposrednostjo in nekaj preprostimi pesmicami, ki so jih otroci hitro osvojili in z njim prepevali ali spremljali s ploskanjem. Nazadnje jih je blagoslovil in odhajal iz dvorane med silnim otroškim živzavom in navdušenjem.

Zvečer tega dne je bilo v Hladnikovem domu poslovljivo srečanje te skupnosti od škofa. Predsednik doma in voditeljica slovenske šole sta mu izrekla zahvalo za obisk in vsa lepa doživetja, predvsem pa za duhovne darove ob sveti birni.

Janez Pucelj,
Radio Ognjišče, Ljubljana

DRAGA MLADIH 2001

Zgledi vlečejo, pravimo, in prav po zgledu Študijskih dneh v Dragi so si tudi mladi omislili svojo Drago mladih. Letos so jo pripravili v začetku septembra že enajstič, čeprav so pred tem že bila kdaj študijska srečanja (enega izmed teh sem se sam tudi udeležil leta 1974, ko je v „originalni“ vasi Draga skupini tržaških mladih predaval o marksizmu pokojni Franček Križnik).

Drago mladih je začela zamejska mladina, ki pa je v teku let pritegnila tudi druge skupine k sodelovanju in organizaciji. Letos je slonela na ramah Nove generacije, skupine mladih iz Slovenije, seveda v sodelovanju z drugimi gibanji in društvi, tako matičnih kot zamejskih s Primorske. In so jo pripravili na svojski - če tako rečem - sodobni način: prvi dan so bila istočasno na treh krajih v Sloveniji srečanja skupin, ki so razmišljale o problemih današnjega časa pod skupnim imenomalcem **Govornica mladih**. V Beltincih v Prekmurju je duhovnik p. mag. Branko Cestnik govoril o *Mladi govorimo v Cerkví*; v Komnu na Primorskem je psihologinja Roberta Sulini predavala o *Mladih pod vplivom zasvojenosti* in psihologinja Matejka Metlika ter časnikarka Breda Susič o *Mladih v iskanju pozitivne komunikacije*. Osrednja Slovenija pa je bila zbrana v Podpeči pri Bazovici in razpravljala z dr. Tonetom Kunstljem, predsednikom odbora za družino o *Mladih in gradnji odnosov*. Posebnost ali svojskost pa je bila v tem, da so se potem zvezali med seboj z videokonferenco, si izmenjali misli, pa tudi razvedrili, saj je sledil - ne navaden žur - ampak Web-žur s čvekanjem (chat) in seveda vsem, kar za razvedrilo zraven spada. Po pripovedovanju odgovornih je bila udeležba zadovoljiva, saj se je na vseh treh lokacijah skupno zbralo okoli sto mladih.

Naslednji dan, v petek, 31. avgusta, so se pa zbrali na skupnem prostoru v Finžgarjevem domu na Opčinah pri Trstu, kjer so imeli ustvarjalno-razvedrilne delavnice v raznih panogah: gledališke, eko-pustolovske, psiho-socialne, video, časnikarske, za mladinske voditelje, literarne, glasbene in likovne. Število teh, ki so prišli, je bilo

nekoliko manjše, a nikakor ne zanemarljivo.

V soboto, 1. septembra v dopoldanskih urah pa je bila okrogla miza, ki je zaključila tridnevnicu. Govorniki so bili dr. *Miran Košuta*, profesor slovenščine na univerzah v Trstu in Rimu, dr. *Igor Saksida*, profesor mladinske književnosti v Ljubljani, p. *Mirko Pelicon*, mladinski duhovnik iz Gorice, in *podpisani*.

Skupna izhodišča, ki jih je nakazala Nataša Kavaš, ki je vodila razgovor, so se nanašala na podobnosti in različnosti doživljanja mladosti govornikov v primerjavi s sedanostjo, na sličnost ali drugačnost vrednot in pa kak vidik, ki je karakterističen za vsakega govornika.

Kar se tiče govorice mladih v slovenski skupnosti v Argentini sem pač nakazal njihove probleme pri gojenju in naporih za ohranjanje maternega jezika, pri iskanju prijemov, da se slovenstvo v Argentini čim bolj in čimdalj obdrži. Po obrazih sodeč jih je pripovedovanje o njihovih sovrstnikih v Argentini zanimalo. In voditeljica Nataša me je prehitela, ko je napovedala, da je naslednji korak pri Dragi mladih ravno vključiti v naslednja srečanja mlade iz zdomstva. Pooblaščen sem namreč bil, da sporočim zanimanja iz argentinskih vrst za tovrstne povezave.

Draga mladih je lepo izvedla načrtovano razširitev na ves slovenski matični in zamejski prostor, torej si lahko obetamo, da bo v prihodnje navezala stike tudi z našimi mladimi v Argentini.

GREGOR BATAGELJ

Iz Slovenske tiskovne agencije (STA) posnemamo poročilo o Batageljevih mislih:

„Gregor Batagelj je orisal položaj mladih v slovenski izseljenski skupnosti v Argentini. Po njegovih mnenjih je govorica mladih izraz prijateljstva, ki se začne z njihovo zavestjo, da so pripadniki slovenstva. Starejše generacije so jezik gojile kot največjo svetinjo, danes pa se slovenščina vse bolj krči na določene skupine, je poudaril Batagelj in dodal, da so mladi preselili slovensko zavest od literature h glasbi in petju ter drugim načinom izražanja.“

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Čeprav se nahajamo v neposredni bližini volitev (manjka dober mesec) in je politično razburkanje zelo močno, vendar gospodarstvo še vedno zavzema osrednji prostor argentinskega dogajanja. Je tudi os, okoli katere se vrtil predvolilna kampanja.

UDARITE PO MINISTRU

Spričo važnosti teh volitev (zamenja se polovica poslanske zbornice in celoten senat) je razumljivo, da stranke napenjajo vse sile, da bi si zagotovile naklonjenost volilcev. Kot vedno, najprej poiževo, kaj ljudi najbolj skrbi in tare, da bi na tisti točki gradile svojo kampanjo. Kot je pred leti državljanje najbolj skrbela korupcija in potem (pa tudi še sedaj) javna varnost, je pa danes glavni naglas položen na težki gospodarski položaj.

Ni čudno torej, da se izjave osredotočajo na te važni točki. A stvar gre še mnogo globlje. V luči volilne kampanje si moramo razlagati tudi vrsto nastopov in zadržanj kandidatov pa tudi vladnih in opozicijskih funkcionarjev, pa naj bo to na državni ravni ali po provincah.

Le v tej luči bi se (morda) dalo razložiti ofenzivo, ki jo radikalna stranka uprizarja proti gospodarskemu ministru lastne vlade. Domingo Cavallo je tako postal grešni kozel, na katerega mečejo vso krivdo za današnje stanje Argentine.

V tej ofenzivi prednjači vodja radikalne stranke in bivši predsednik vlade, Raúl Alfonsín. Vendar se ne omeji le na kritike (ki jih je v uradni izjavi povzelo strankino vodstvo), temveč prehaja v direktno akcijo proti Cavallu. Po eni strani je dosegel, da PAMI (ustanova za socialno skrbstvo upokojencev) ni prišla v območje gospodarskega ministrstva, po drugi pa je podpihoval odstranitev ministra Cavalla („zanimivo bi bilo, če bi ga zamenjali“), hvalil osebo bivšega in proslulega ministra Machinea.

Čeprav bi položaje, ki jih zavzema Alfonsín, lahko razložili (ne opravičili) v luči volilne kampanje, pa je tak nastop hudo nevaren in škodljiv, ker le še pospešuje šibkost vlade v trenutku, ko je potrebno, da se trdno postavi in vrže na delo, saj je oddih, ki ga je prinesla pomoč FMI, kratkoročen in ga je treba v vsej obsežnosti izrabiti.

Kritike in napadi Alfonsina pa predstavljajo tudi skrajno sprenevedanje, saj je osebno imel vse možnosti v mnogo lažjem položaju, da izvede pošteno delo vodenja države v dobi šestih let, pa je le dosegel hiperinflacijo in strahopetno pobežnil z vlade mesece pred koncem ustavnega mandata. V tem oziru bi morala tako on kot Menem zavzeti edini vreden položaj „osojskega mutca“, kar pa seveda ne enemu ne drugemu ne pride na misel. „Kako strašna slepota je človeka.“

Oster kritični položaj so seveda zavzeli tudi ostali politični tokovi. V peronizmu je bilo nekaj veljakov (guvernerjev), ki so se ob mnogih priložnostih naslanjali na vlado in mešetarili podporo za razne ugodnosti. Najbolj zanimiv pa je položaj Cavallove stranke Acción por la República, ki se v nekaterih primerih predstavi samostojno, v drugih pa v povezavi s peronizmom. V večini primerov pri nobeni stranki ni opaziti ne programatične ne ideološke doslednosti. Vse je pod znakom strateških ugodnosti.

NARODNA EDINOST?

V ta sklop spadajo tudi zadnje napovedi, načrti ali poizkusi zamisliti neke vrste „vlade narodne edinosti“. To je pa še bolj zapletena zadeva. Ob tem omenimo, da ni prvič, ko se kaj takega predlaga. Dejansko

ni bilo vlade v zadnjih političnih obdobjih, ki ne bi v kakem trenutku privlekla na dan te ideje. Seveda si ob tem vsak zamišlja zadevo po svoje. Za vlado je običajno, da si predstavlja podporo celotne politične srenje njenim načrtom, za opozicijo pa pomeni, da vlada sprejme njihove načrte (katere?) in jih izvaja po njihovem okusu.

Dejansko doslej ni bilo primera, ko bi vlada in opozicija sodelovali v nekem skupnem vladanju. Še več, nikdar se tudi niso mogli zediniti v nekem minimalnem skupnem načrtu, ki bi državi dal potrebno dolgoročno platformo, katere bi se eni in drugi držali ne glede na to, ali so na vladi ali v opoziciji.

To pot so v ideji enotnosti soglašali radikali in peronisti. S peronistične strani je guverner Ruckauf zatrjeval, da je potrebno „da se združimo“, če hočemo priti iz krize. Z radikalne strani mu je pritrdil Alfonsín, ki je na plenarnem zasedanju delegatov stranke ostro napadel gospodarski plan vlade in istočasno pozival k narodni edinosti.

A za marsikaterega opazovalca je pozicija Ruckaufa le predvolilna poteza, predlog Alfonsina pa napad na predsednika De la Ruo in izpodkopavanje njegove avtoritete. Vendar je za kulisami prišlo do raznih stikov med predstavniki vlade, radikalov in peronistov, katerih cilj naj bi bil iskanje skupnih izhodiščnih točk. Vendar bo vsak konkreten korak v tej smeri, če do njega sploh pride, počakal na dobo po 14. oktobru, ko bo vsak že vedel, pri čem je glede na ljudsko voljo.

Razgovori so se vršili tudi med predstavniki vlade, sindikatov in finančnih ustanov. Eni in drugi pa so skušali v to pritegniti tudi cerkveno hierarhijo, zlasti na področju razmerja med vlado in sindikati. Cerkev sama je že mnogokrat pozvala k skupnemu iskanju rešitvenih poti, k razumevanju in sodelovanju, ni pa pričakovati, da bi se konkretno zapletla v pogajanja, ker škofje dobro vedo, da je večina teh iniciativ podrejena političnim okoliščinam.

LJUDSKA VOLJA

V raznih krogih narašča tudi odpor proti namenu predsednika, da bi izvedel referendum glede sprememb v politični strukturi, da bi se zmanjšali operativni političnih stroški.

Istočasno pa je celotna politična srenja z zanimanjem spremljala izvedbo nekaj šnega referenduma, ki ga je v provinci Cordoba sklical tamkajšnji guverner De la Sota. Pravzaprav je šlo za volitve v ustavodajno skupščino, ki naj spremeni ustavo province prav v smislu politične reforme. Ideja je, naj se zmanjša število poslancev v provincijskem parlamentu in se v ustavo dajni hiši odpravi senat.

Uspeh je bil za guvernerja nadvse zadovoljiv, saj je prejel kar 50% glasov in si v skupščini zagotovil 74 sedežev. Kar za polovico je nadkrilil radikale (tradicionalne zmagovalce v provinci), ki so proti reformi. Prejeli so 25% in 37 sedežev. Ostale procente so si razdelile manjše politične sile.

Ta izid so mediji prikazovali kot izreden osebni uspeh De la Sote. Vendar bi ob tem opozorili na neko drugo lice dogodka. Res je, da je De la Sota prejel 50% glasov. A kljub obveznosti udeležbe je na volitvah sodelovalo le 70% upravičencev. Kar 30% torej ne čuti nikakega navdušenja do te zadeve. Poleg tega je število praznih (belih) glasovnic naraslo za 100%, saj je doseglo kar 10% oddanih glasov in se uvrstilo na tretje mesto na lestvici rezultatov. Eno in drugo bi moralo delovati kot alarmni zvočnik in kaže na rastočo nezadovoljstvo naroda do politikov in njihovega nastopanja.

Slovenci v Argentini

50 let Balantičeve šole

Eden največjih naših krajevnih domov Naš dom v San Justu, je praznoval 50 let svoje slovenske šole. Znano je, da so se okrog slovenskih šol pričeli pozneje razvijati tudi Domovi in lokalne organizacije, torej so bile slovenske maše in šole pričetek toliko razvejanega in bogatega življenja po okrajih.

Za 50-letnico šole so povabili na obisk sestri pesnika Franceta Balantiča, po katerem nosi šola ime.

Praznovanje zlatega jubileja Balantičeve šole se je pričelo v soboto, 25. avgusta dopoldne, ko sta delegat prelat dr. Jure Rode in krajevni župnik Toni Bidovec v sanhuški stolnici imela slavnostno mašo. Maše se je udeležilo veliko rojakov, predvsem iz okraja, kakor tudi bivših in sedanjih učencev šole.

Rojaki so se pričeli zbirati v Našem domu proti večeru. Velika dvorana je bila nabita, saj je poleg domačih prihitelo veliko rojakov iz drugih okrajev na svečanost.

Najprej sta Minka in Tilka, sestri Franceta Balantiča, zavetnika šole, položili rože pred pesnikov spomenik (delo kiparja Franceta Ahčina), ki so ga ob tej priložnosti prenesli z dvorišča in postavili ob oder. Sledili sta himni obeh držav, Argentine in Slovenije. Napovedovalka Danica Malovrh je pozdravila goste in našela predstavnike organizacij in domov ter druge odlične goste, nakar je Marjana Modic predstavila brošuro, izdano ob tej priložnosti. Dejal je med drugim:

„Ko smo želeli listati po zgodovini šole, smo se znašli pred dejstvom, da naša šola nima arhiva. Tako se nam je porodila misel na brošuro, ki nosi v sebi skrito željo, da bi pokazali opravljeno delo in obenem spregovorili spodbudne besede za delo, ki nas še čaka.“

V njej boste našli ime vsakega izmed vas, ki ste kdaj bili učenke in učenci Balantičeve šole. Našli boste fotografije nastopov, obiskov, sezname iger, imena sedanjih in bivših učiteljev, bogate spremne besede. Dovolite, da prvo brošuro poklonimo gdč.

Angelci Klanšek, ki nosi največjo zaslugo, da je brošura bila tiskana, kajti brez nje, brez šole in brez zgodovine, brošure ne bi bilo.“

Nato so pozdravili vse navzoče predsednica Našega Doma Mici Malavašič Casullo, predsednik šolskega odbora staršev Tone Malovrh in voditeljica šole Angelca Klanšek, ki je dejala:

„Pozdravljeni naši odlični gostje, ki ste nas počastili s svojo prisotnostjo.“

Pozdravljeni predsedniki Našega doma, v katerem je po petih letih preseljevanja naša Balantičeva šola svojo stalno streho in v njem že 45 let domuje.

Pozdravljeni naši nekdanji in sedanjí učitelji in kateheti, ki ste nesebično odprli svoja srca mlademu rodu, ga vzgajali in povezovali z rodnimi koreninami.

Posebej pa prisrčen pozdrav zvestim

nekdanjim učenkam in učencem, ki danes po večini že vodite svoje otroke v to ljubljeno Balantičovo šolo, v kateri ste se sami spopolnjevali v jeziku svojih staršev, kjer smo se skupaj veselili življenja, uspehov in prepletali med seboj trdne vezi prijateljstva. Te vezi držijo tudi na daljavo, saj so prišli na današnje slavje tudi nekateri nekdanji učenci in učiteljice iz daljnih Bariloč;

Mendoški pevci v ZDA

Večina je skoraj celq pot spala, samo šoferji so morali obdržati prisotnost duha. Ely je mestece z okoli 4.000 prebivalci. Nekoč so bili naokoli rudniki, kjer je služilo svoj kruh veliko Slovencev in to že ob začetku prejšnjega stoletja, sedaj pa se je kraj spremenil v zanimivo turistično točko. Čeprav večina potomcev tistih rudarjev ne obvlada več slovensčine, še vedno čutijo narodno pripadnost. Minnesota je država deset tisočih jezer in ravno ob enem od teh so nas čakali Albina in Bine Medved ter še nekaj minnesotskih sorodnikov. Po večerji smo se zadržali pri mizah do pozne ure.

Na poti, ko je manjkalo okoli 200 km do cilja, smo se ustavili v Duluthu in šli v veliko trgovino. Ko smo plačevali, smo med sabo govorili špansko in nas je simpatično dekletko, ki je računala, vprašala, če smo mi tisti iz Argentine, ki pridejo pet v Ely in se bodo srečali po dolgem času s svojimi sorodniki. Po našem pritrdilnem odgovoru in odhodu, smo začeli premišljevat, kako je ta punca na tekočem z našo dejavnostjo. Ko smo prišli v Ely smo pa zvedeli zakaj: oba glavna časopisa tega okraja sta objavila dolga članka na prvi in notranji strani o zgodovini Bajdove družine, kako so preživeli drugo svetovno vojno, okupacijo in komunistično revolucijo; živ-

ljenje v angleških taboriščih v Avstriji; potem pa ločitev - nekateri v Severno Ameriko, drugi pa v Argentino. Naslov enega od teh časopisov je bil: Ločeni zaradi vojne, združeni po pesmi (Separated by war, reunited with song). Zanimiv je opis, kako smo spet prišli v stik prek Interneta, o njihovem obisku Argentine in kako se je porodila misel potovanja obeh skupin v ZDA. Objavljene so bile tudi lepe fotografije pevcev.

V ponedeljek, 16. julija je bil na programu zadnji koncert. Dopoldne smo obiskali Washington Auditorium v Ely High School, zelo veliko dvorano z 900 sedeži. Preverili smo, da je zelo akustična, tudi zvočne naprave so bile v redu. Pokroviteljstvo je prevzel Northern Lakes Arts Association. Voditeljica tega društva Cecilia Rolando in aktivna Albina Medved sta bili duši organizacije. Nekoliko smo se balo glede števila poslušalcev, ko pa smo odprli zastor, smo z veseljem zagledali ogromno število ljudi - bilo jih je več kot šeststo in to predvsem po zaslugi navdušenih organizatorjev. Točno ob napovedani uri je Cecilia Rolando pozdravila navzoče in pevce. Potem je celotni program brezhibno potekal in zopet so hvaležni poslušalci stoji nagradili srečne pevce, ki so s to zadnjo predstavo v ZDA

bili deležni do sedaj največjega uspeha v svoji kratki karieri.

Pred koncertom je prišla k jezeru ekipa minnesotske televizije in snemala petje obeh skupin ter intervju Nestija (za Oktet) in Janeza Bajde (za Los Chañares). To snemanje so potem večkrat predvajali po televiziji.

Ker so naši takoj navezali prijateljske stike z mladimi iz Minnesote, je veselo razpoloženje po koncertu trajalo skoraj do šestih zjutraj. Po pristni mendoški navadi smo potem spali do poldneva. Popoldanske ure smo namenili k užitku lepega jezera in vesele družbe.

Ker smo se naslednji dan preselili v Minneapolis, smo vzeli slovo od tistega lepega kraja, od nekaterih sorodnikov in novih prijateljev. Med potjo smo se še ustavili v bolnici, kjer je na okrepanju gospa Micka Bajda, sedeminosemdesetletna mama desetih sinov in hčera (Polda, Vika, Micka, Pavla, Janez, Albina, Martin, Rozka, Tomaž in Nadi), ki so organizirali našo turo. V dvorani bolnice so nas čakali po večini starejši ljudje. Vsaka skupina jim je zapela nekaj pesmi. Najbolj jih je pa poživil zvok harmonike. Neka babica je poskočno zaplesala polko, drugi so pa z nogami ali rokami sledili taktu glasbe. Na koncu sta se skupini zedinili v pesmi V dolini tihi, na sredi trinajstčlanskega zbora je pa sedela gospa Micka, ki je po več kot

dobrodošli in lepo pozdravljeni.

Tudi našim sedanjim nadebudnim 124 učencem, ki se boste danes v svojih nastopih predstavili tako imenitnim gostom, lep pozdrav in korajžo.

Ljub nam je ta slovenski otoček, ta slovenska oaza v tej daljni južni deželi. Vedno veselo praznujemo različne obletnice, ki nas združujejo, povezujejo, in predvsem dajejo novih vzpodbud, da z delom nadaljujemo, gremo za cilji, ki nas vodijo k vrednotam, bistvenim za tukajšnje in onostransko življenje.

Kot sem že omenila, naši nekdanji učenci, sedanji starši so tisti, ki predajajo slovenstvo in z njim krščanske vrednote svojim rodovom. Naši družinski domovi so temeljni stebri, na katere se naslanja naše šolsko delo; naše družine so slovenska svetišča, iz katerih prihajajo odgovorne, usposobljene in polne idealizma mlade učiteljske moči. V teh družinah pa so nepogrešljive požrtvovalne osebe, ki s svojo umetniško usposobljenostjo bogatijo našo pevsko in igralsko dejavnost. V brošuri, ki vam je na razpolago, boste našli imena teh velikodušnih ljudi.

Zaključek teh misli je samo ta: V mladih slovenskih družinah in mladih slovenskih učiteljih je naše upanje in bodočnost.

Nadaljevanje prihodnjič

petdesetih letih prišla tako lepo v stik s sinovi in vnuki svoje sestre Francke in dveh svakov, Jožeta in Petra, iz Argentine. Občuten trenutek je povzročil marsikatero solzo v naših očeh.

Večerjali in prenočili smo v hiši Nade Bajda. Naslednji dan, v četrtek, 19. julij okoli poldneva, so nas peljali na letališče, kjer se je večina poslovila. V Minneapolisu je ostalo šest članov okteta še do naslednjega ponedeljka. Zadnja postaja naše ture je bila Miami, kjer smo preživeli nekaj dni samo kot radovedni turisti.

Tako je končal prvi slovenski medizeselejni obisk. Mendoški pevci so bili kos teniu izzivu in so dostojno predstavili naše majhno, sicer vitalno slovensko občestvo. Skupnost pa je lahko ponosna na svojo zdravo, iznajdljivo in pogumno mladino, kar so na splošno občudovali tudi naši gostitelji v Severni Ameriki. Pluralistični duh družbe, ki spoštuje pravico vsakega člana, da svobodno in odgovorno izbere najboljšo pot za doseganje najvišjih ciljev, je kažipot pri ohranitvi in razvoju slovenske ter argentinske kulture. Brez dvoma je to gostovanje pustilo globoke sledove tudi med slovenskimi rojaki v ZDA, katere nas družijo isti zgodovinski izvor - begunska taborišča v Avstriji in Italiji ter podobno prizadevanje za ohranitev slovenskih korenin v tujini.

MB (KONEC)

Skrbimo za zdravje

Metka Mizerit

Razvedrilo

*Kdor večkrat išče razvedrilo,
Mu malo treba je zdravila.*

V velemestu, v nenehnem hitenju v službo, na univerzo, v šolo, v dodatno zaposlitev in še in še je redno razvedrilo potrebno za naše duševno in telesno zdravje. Moramo si najti čas za razvedrilo; vsak bi si moral poiskati dejavnost, ki bi ga razveselila in duševno sprostila.

Ljudje smo zelo različni in tako različno je tudi naše razvedrilo. Za nekoga bo to lepa zanimiva knjiga; z njo bo v domišljiji potoval na razne kraje sveta, na luno, v zgodovino. Doživljal bo lepoto izražanja in se izpopolnjeval v materinem ali tujem jeziku.

Druga zanima glasba, ki jo bo poslušal sede v naslonjaču pa tudi pri domačem delu. Žene morda pri kuhanju, medtem ko plečejo ali opravljajo katerokoli ročno delo. Lepo in primerno je, da se otroci učijo igranja kakega glasbila; to otroka bogati in plemeniti. Lepo in zdravo razvedrilo je petje. Lahko pojedete doma v družini, še bolj vas bo razveselilo, če se posvečate tej dejavnosti v pevski skupini ali zboru. Med nami izginjajo pevski zbori, ker manjka pevk in pevcev; pa smo vendar imeli zelo bogato pevsko kulturo. Petje je bilo nam Slovencem vedno zelo pri srcu. Peli smo ob vsaki priložnosti: matere otrokom v zibelki, družine ob večerih in praznovanjih, dekleta pri delu, fantje ob vasovanju.

Kdor poje rad, ostaja mlad, pravi slovenski pregovor. Dajmo, zapojmo na korajo in na zdravje. Gojite družinsko petje. Mamice, pojte veliko z majhnimi otroki. Napolnite jim dušo z milino slovenske pesmi.

Radi pa obiskujte tudi koncerte in pevске prireditve. S poslušanjem glasbe si vzgajate čut in posluš za petje, ki je domače zdravilo za dušo in telo.

Zelo primerno razvedrilo in zdravilo je gojitev športa. Vrhunski telovadni šport zahteva posebej nadarjene ljudi za posamezne panoge in izredne napore pri vadbi.

Razvedrilni šport krepi zdravje in odpornost. Vse vrste športa so primerne,

odvisno je od starosti in priložnosti. Nogomet, odbojka, tenis zahtevajo skupinska združenja in so predvsem za mladino. Hoja, telovadba, plavanje, kolesarjenje pa so primerna za vsako starost, oba spola in vse poklice.

Celo delo, ki ga človek opravlja z veseljem, je lahko lepo razvedrilo. Tukaj ne mislim na poklicno delo, pač pa na „konjička“ - hobi. Ker živimo in delamo v velemestu, v pisarni, šoli, bo morda lepo razvedrilo vrtnarjenje. Skrb za rože, za mali vrtiček, okopavanje, zalivanje, stik z naravo in zemljo bo marsikoga prijetno sprostilo.

Razvedrilo je nedelja, praznik, ko se oddahnemo od poklicnega dela in zaživimo v družini. Gojite družinske igre, obiskujte se med sorodniki. Praznujte v družini rojstne dneve, godove. Če je mogoče, naj bi šla vsa družina skupno na izlet, počitnice.

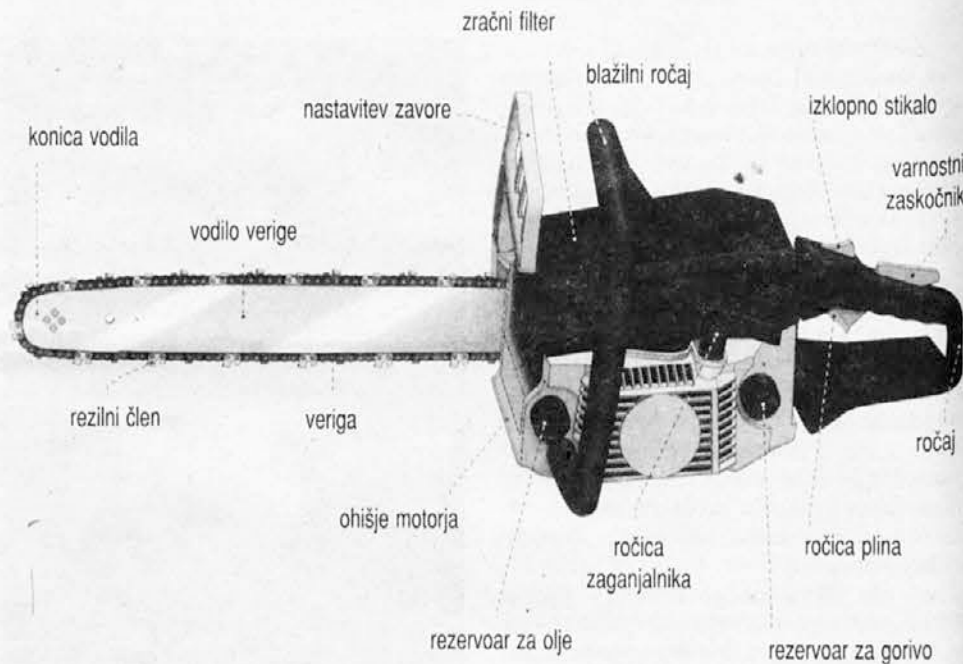
Gojite prijateljstvo med sosedi in znanci. Prijateljstvo bo lepo in trdno, če boste pozorni na svoj prispevek. Kakšen prijatelj, prijateljica sem? Kaj naredim za drugega? Koliko sem pripravljen dati v skupno dobro?

Še razna druga razvedrila poznamo. Televizijski programi; zadnje čase računalnik in „jadranje“ po internetu. Predvsem moramo paziti, da ostanemo gospodarji svojega časa, da nas to razvedrilo ne zasvoji, ker potem izgubi svojo krepilno moč in zdravilno vrednost.

Je ples razvedrilo? Seveda je, če vas zabava, sprosti, razveseli. Naplešite se v dobri družbi, na javnih prireditvah, na družinskih slavnostih. Seveda pa k poštemu in zdravemu razvedrilo ne sodi ples v sumljivih nočnih lokalih, z ljudmi, ki so zaužili preveč alkoholnih pijač ali celo droge. Dr. Jože Ramovš piše: „Tukaj je meja, ki zdravilno razvedrilo loči od škodljivega zabavanja. Človek se zabava v iluziji, da ga lahko osrečijo samo zunanje ugodne okoliščine: bučna glasba, pijana družba, množična veselica. Prevara se vidi po tem, ko je po taki zabavi človek prazen, v njem trepeče notranji nemir; medtem ko je po zdravem razvedrilo notranje sproščen, mi-

Jezikovni kotichek

Verižna žaga

Seminar za izseljenske novinarje

Urad vlade za informiranje in urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu med 3. in 8. septembrom organizirata tradicionalni seminar za izseljenske novinarje.

Udeleženci se bodo na seminarju v obliki predavanj, pogovorov in delavnic seznanili z razvojem medijev v Sloveniji po letu 1991 in delovanjem regionalnih in zamejskih medijskih hiš. Na seminarju bo sodelovalo 24 udeležencev, med njimi izseljenski novinar-

ren in poln nove moči in poleta.”

V tem razponu veselja si bomo sami izbrali razvedrilo, ki nas najbolj sprosti in notranje osrečuje.

ji in novinarke iz Argentine, Avstralije, ZDA, Kanade, Nemčije, Švice, Švedske, Hrvaške in BiH. Od Svobodne Slovenije se je seminarja udeležil Gregor Batagelj.

V okviru seminarja se bodo udeleženci srečali z zunanjim ministrom Dimitrijem Ruplom, predsednikom komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu Francem Pukšičem, ministrskim svetnikom Janezom Potočnikom, državno sekretarko v uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu Magdaleno Tovornik, državnim sekretarjem v ministrstvu za obrambo Milanom Jazbecem, direktorico urada vlade za informiranje Aljo Brglez in generalno konzulko v Trstu Jadranko Šturm-Kocjan.

Ob obletnici Baragove šole

*Iz govorov na praznovanju 50-letnice
šole Ireneja Friderika Barage v Slovenski vasi*

VODITELJICA ŠOLE
LUČKA SERVIN ČEČ

Težko je najti pravih besed, ki bi v vsej polnosti izrazile naše veselje. Sanje naših prednikov, ki jih mnogih že ni več med nami, so se uresničile. Delali so in se žrtvovali za poznejše generacije, niso pa vedeli, koliko desetletij bo njihov trud obstal. Danes njihovi nasledniki nadaljujemo delo in v duhu z njimi praznujemo važno obletnico. Morda si nekateri niso predstavljali, da bi lahko naša šola, živa in dejavna, kdaj praznovala pol stoletja. Predstavljali si niso, a tudi razmišljali niso preveč o tem. Samo z veliko ljubeznijo so delali. Ljubezen, trud, dobra volja, vztrajnost mnogih ljudi in skupna moč so nas pripeljali do danes. Iskrena hvala vsem!

Pred 50 leti so bila vsejana semena, ki so ves čas poganjala, rasla in rojevala sadove. Danes smo mi odgovorni za nadaljnjo rast, da bi korenine, ki segajo globoko, ostale trdne, polne življenja, da bi iz njih še naprej cvetelo.

Vsak pameten človek se ob obletnicah

vpraša: Koliko časa le? Vemo, da nobena človeška ustanova ni večna. Vemo pa tudi, da je odgovor na to vprašanje odvisen od nas. Naši predniki so imeli svoje težave. Mi, danes, imamo druge. Vedno težje je ohranjati naš jezik in kulturo. Vemo pa tudi, da so naši otroci bodočnost in zanje nobena žrtev ni prevelika.

V njihova srca moramo, kljub težavam, vlivati ljubezen in zavest, da izhajajo iz tisočletnega naroda, ki je živ del svetovnega mozaika, da bodo tudi oni iz prepričanja nekoč nadaljevali naše delo.

Petdeset let se hitro reče pa tudi priložnostnega govora ni tako težko sestaviti. Teže je za otroke, učitelje in starše „praznovati“ vsako soboto teh petdesetih let in žrtvovati dopoldan, za učitelje pa še med tednom pripravljati potrebno snov. Ob današnjem praznovanju ne pozabimo na to. Samo tako je prišlo do petdesetletnice!

Vsaka dolga pot je prehojena z vsakodnevimi majhnimi koraki.

Vemo da bomo, kljub težavam, uspeli, ker poleg lastnega napora zaupamo tudi v božjo pomoč in v priprošnje zavetnika naše

šole, svetniškega kandidata škofa Ireneja Friderika Barage, ki nam je kot Slovenec misijonar na tujem vsem zgled.

V tem upanju pojdemo novi petdesetletnici nasproti!

NEKDANJI UČENEC
FRANCI STANOVNIK

Pride mi v spomin, ko mi je gospa Zdenka v zadnjem razredu dala za nalogo spis z naslovom: Moja mamica. Prešel je teden, prišla je sobota, zvezek je bil prazen. Morali smo v šolo in da sem se rešil opomina, sem po poti napisal nalogo. In napisal sem takole: Moja mamica je zame vse na svetu. Pika. Seveda, čez teden sem moral dati razlago za tako iznajdljivo nalogo. Lepo je, da se v imenu vseh bivših učencev iz srca zahvalim vsem požrtvovalnim učiteljicam in katehetom, ki so prostovoljno, brezplačno in neutrudno žrtvovali ure, dneve, mesece, leta, nekateri tudi desetletja za to res idealno delo. Za vso njihovo predanost, da smo že kot otroci vzljubili slovensko besedo, slovensko pesem, spoznavanje božjih resnic, nastopanja na odru in ne nazadnje, a mislim, da najvažnejše, odkrivali svoje korenine, odkrivali končno samega sebe.

Kolikokrat smo debatirali, ali smo Slovenci ali Argentinci, slovenski Argentinci ali argentinski Slovenci. Vsak po svoje od-

govarja na ta vprašanja. Osebnostno pa menim, da je slovenstvo dragocen dar, ki smo ga podedovali in seveda tudi oblikovali v naših slovenskih šolah. In kot dar ga ne smemo zakopati. Za ta dar bomo dajali svoj odgovor.

Kot otroci se nismo zavedali dragočnosti, ki smo jo bili deležni. Tudi ne, kaj je bilo takrat in kaj je še danes tisto, ki učiteljem, nekaterim že tretje generacije, daje moč, da z vso vnemo nadaljujejo s to sveto nalogo, ki je podajati ta dragocen dar iz roda v rod. To delo nam sveži spomin. Spomin pa nam daje možnost, da lahko odgovarjamo na vprašanje: kdo smo. In to spoznanje nam pomaga odkriti, kaj moramo delati, kateri je naš prostor v svetu. In danes je eden tistih dni spomina. 50 let slovenske šole, tega tako imenovanega čudeža. Mnogi so zanj šele pred kratkim zvedeli, mnogi pa tega ne vedo ali nočejo slišati. Kaj je ta slovenski čudež, če ne samo pristna, čista, nesebična, prava ljubezen do naroda in krščanskih vrednot!

Praznovanje teh obletnic nas na neki način navdušuje, nas poziva. Spoznati jih moramo kot poseben božji dar, posebno milost. To je posebna božja roka, ki se nam nudi in ki nam črta pot. Slavje teh obletnic nas vzpodbuja in nam prenavlja upanje in vedno nov pogled. Praznovanje je vedno nov pogled v preteklost in istočasno upajoče gledanje v prihodnost.

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

LETOŠNJI MATURANTJE

Med 8878 kandidati, ki so maturo opravljali prvič, je bilo neuspešnih 1137 maturantov, 7741 oziroma 87,19 odstotkov pa jih je uspešno opravilo spomladanski rok maturo. Med njimi je kar 201 zlati maturant, ki je dosegel od 30 do 34 točk, v sedmi generaciji maturantov pa je tudi deset deklet in en fant, ki so dosegli najvišji možni uspeh - 34 točk.

NIZEK PORAST

Julija je Slovenija zabeležila najnižjo letošnje rast cen življenjskih potrebščin, saj je bila inflacija 0,2 %. V prvih sedmih mesecih so se cene zvišale za 5,1 %, v primerjavi z istim mesecem lani pa za 8,8 %. Tokrat so se najbolj povišale cene v skupini alkoholne pijače in tobak (v povprečju za 2,9 %), in sicer predvsem zaradi drugega letošnjega dviga cen tobačnih izdelkov (za 4,6 %). Zaradi posezonske razprodaje obutve pa so se julija najbolj znižale cene v skupini obleka in obutev (za 2,2 %). Nižje cene so zabeležili tudi v skupinah zdravje ter prevoz (za 0,7 %).

BO ROGELJ VRNIL DENAR?

Okrožno sodišče v Ljubljani je v zadevi lažnega svetovnega prvaka v računalništvu Matjaža Roglja izdalo zamudno sodbo. Z njo je v celoti ugodilo tožbenemu zahtevku državnega pravobranilstva, s katerim skuša ministrstvo za šolstvo, znanost in šport doseči povrnitev denarja, ki ga je podelilo Roglju za priprave na domnevno svetovno prvenstvo v računalništvu. Sodba še ni pravnomočna, po besedah Rogljevega odvetnika Petra Čeferina pa se nanjo najverjetneje ne bodo pritožili. Kot je dejal, je

interes njegovega klienta čim prej poravnati svoje obveznosti do države.

LOKALPATRIOTIZEM?

Po ustanovitvi holdinga, v katerem bodo združene vse slovenske elektrarne, se je razvila debata, kje naj bo sedež združenja. Minister Kopač je vztrajal na tem, da naj bo v Ljubljani, in pri tem je ostalo.

Župan Mestne občine Maribor Boris Sovič pa je menil, da je ta odločitev največje koaličijske stranke in vlade v Ljubljani slaba in škodljiva, in sicer zato, ker ne upošteva strokovnih, tehničnih, kadrovskih, stroškovnih in prostorskih argumentov, ki so v prid sedežu v Mariboru. Poleg tega pa kot izrazito centralistična odločitev prispeva k povečanju razvojnih razlik v Sloveniji. Prepričan je, da je odločitev kljub nasprotovanju treh koaličijskih strank (ZLSD, SLS+SKD in DeSUS) vladi vsilila največja koaličijska stranka (LDS).

OŽIVLJENA SLIKARSKA TEHNIKA

Študentje Visoke strokovne šole slikarstva iz Ljubljane so ob pomoči in sodelovanju Politehnike Nova Gorica organizirali delavnico, ki oživlja tovrstno slikarsko tehniko. Delavnica zajema projekt celotne izvedbe freske na srednjeveških zidovih Ljubljanskega gradu, ki je v fazi prenove. Študentje so po dolgotrajni pripravi podlage izvajali zaključna slikarska dela; grajskim zidovom dajejo novo podobo in iz pazabe obujajo fresko - starodavno tehniko zidanega slikarstva, ki v slikarskem izobraževanju pri nas izumira. Na Akademiji za likovno umetnost freska ni več del rednega študijskega programa, vse manj pa je tudi slikarjev, ki jo obvladajo in uporabljajo.

MENDOZA

Baragova akademija je bilo prisrčno doživetje. Ob štirih popoldne so se zbrali rojaki pri Srcu Marijinem. Po večernicah v cerkvi smo odšli v dvorano, kjer je naše društvo pripravilo dve uri trajajočo akademijo. Najprej sta nastopila dva slovenska dečka, ki sta se „pričkala“, o Barigi, nato je delamirala Zarnikova Kristina, moški zbor je pod vodstvom g. Plahute zapel pesem o Mariji. Sledil je izrpen govor, v katerem je Tone Ogrin iz San Luisa podal lik svetniškega škofa. Sledila je igrice v treh dejanjih v režiji g. Plahute. Rudi Hirschegger je pripravil sledeči prizor pri vaškem znanenju, za sklep pa je zazvenela pesem Slovenec sem.

MARIJANSKO SLAVJE V LANUSU

Preteklo nedeljo je naš neumorni župnik Janez Hladnik dosegel, da je kip Fati-

mske Marije prišel v njegovo pravkar ustanovljeno faro.

V Lanusu so kip sprejeli predstavniki oblasti, in okoli 6.000 ljudi. Navdušenje je bilo nepopisno, pokale so bombe in rakete so razsvetljevale noč. Procesije se je udeležila tudi skupina Slovencev z zastavo Brezjanske Marije in g. Oreharjem na čelu.

Slovenci so imeli svojo pobožnost ob 8. zjutraj. Maševal je A. Orehar, pri maši pa je dovršeno pel slovenski lanuški cerkveni zbor pod vodstvom g. Špacapana.

Ob 11 je bil Janez Hladnik prezentiran kot novi župnik. Ob petih popoldne so se spet zbrali rojaki, da so slišali besede svetnika Alojzija Košmerlja, sledile so pete litanije, nato pa se je večina Slovencev podala k prijateljem in znancom v slovenski del Lansua.

Svobodna Slovenija št. 36.;
6. septembra 1951

Slovenija moja dežela

Razvoj protestantizma

Avstrijski cesar Ferdinand je izdal ukaz, da je treba protestantizem v njegovih deželah zatreti. Kaj veliko ni zaleglo, a ljubljanski škof Textor mu je sledil in prijel protestantske duhovnike - pastore. Primož Trubar, najvažnejši propagator protestantizma v slovenskih deželah, je moral pobegniti v Nemčijo, na Wurttemberg. Toda tam je nadaljeval z delom za širjenje nove vere med Slovenci. Ker tega ni mogel narediti osebno, je prišel na misel, da bi to storil po knjigah. Seveda pa Slovence pred njim tiskanih knjig še niso imeli, zato je najprej moral naučiti ljudstvo brati. Tako je konec leta 1550 (z letnico 1551) izdal dve knjigi, bolje rečeno knjižici: Abecedarium (s podpisom Peryatel vseh Slouenzov) in Katechismus (s podpisom Rodoljub Ilirski). Zanimivo je, da se v njih obrača na „Vse Slovence“, ne pa na Kranjce, Štajerce ali Korošce, torej ne na deželne razdelitve, ampak na vse po jeziku enotne Slovence, kar je prvič dalo neko enotno zavest.

Te in druge knjige so v resnici pomagale širiti protestantizem tudi med kmeti. Številni protestantski pridigarji so delali po raznih mestih, plemiški stanovi pa so med nami bili skoraj popolnoma protestantski. Novi ljubljanski škof Seebach je zagovarjal pravice plemstva o kranjskih zadevah in tako indirektno pomagal protestantom. Stanovi so bolj opogumljeni poklicali Trubarja nazaj na Slovensko.

Pod novim vladarjem Karlom je protestantizem napredoval. Čeprav je verski mir v Augsburgu določil, da imajo le vladarji

pravico določati vero svojih podanikov (Habsburžani so bili odločni katoličani), so si to pravico prisvajali tudi plemiči za svoje tlačane, pa tudi zahtevali svobodo vere za mesta in trge.

Ker je Karel potreboval nove davke za boj proti Turkom, so stanovi zahtevali kot protitež versko svobodo. Karel se je delno vdal in obljubil plemičem, da jih v verskih zadevah ne bo žalil, dovolil jim je nastavljanje pastore, ustanavljanje šole in kot patronom nastavljanje duhovnikov po svojih patronatih. Le jim tega ni hotel potrditi pismeno in na mesta ni hotel razširiti pravic. Tako se je protestantizem močno utrdil. V Ljubljani je verska protestantska občina štela okoli 3.000 vernikov, a je bila le dvajsetina meščanov katoliška, in to so bili večinoma reveži. Pa tudi so bili večinoma protestantska ostala večja mesta na Kranjskem, Štajerskem in predvsem na Koroškem.

Plemstvo je bilo skoraj vse na strani nove vere, a le v izjemnih primerih se je protestantizem zasil med kmeti.

Trubar je napisal Cerkevno ordnigo (red), s katero je postavil in javno organiziral svojo Cerkev. Na čelu skupin so bili superintendenti. Tako pri nas Trubar, Krejč, Dalmatin in Felicijan Trubar (Primožev sin) in Nemeč Spindler. Na Kranjskem je bilo v službi deželnih stanov 24 predikantov, na Štajerskem 114 in na Koroškem 86. Organizirali so nižje versko šolstvo, višje latinsko pa v Ljubljani, Celovcu in Gradcu. Kot pogovorni jezik je bila slovenščina dovoljena le v prvem razredu, nemščina do tretjega leta, nato pa samo latinščina.

Osebne novice

Krst. V nedeljo 25. avgusta je bil krščen v karmelski cerkvi v Villa Bosch **Nikolaj Aleksander Leber**, sin Aleksandra in Monike roj. Verbic. Botrovala sta Pavle Verbic in Brigita Medvešek roj. Leber. Krstil je župnik Franc Šenk. - V soboto, 1. septembra pa je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Aleksij Peter Kociman**, sin Mihaela in Olge roj. Dolenc. Botra sta bila Lojze Dolenc in Marta Jemec. Krstil je dr. Jure Rode. **Srečnim staršem čestitamo, krščencem pa želimo obilo božjega blagoslova!**

Poroka. V cerkvi Marija Reina v Ramos Mejiji sta se v soboto 1. septembra poročila

Marija Kočar in Sergio Venti. Za priče so bili Hilda in Raúl Casavalle ter Angela Venti in Oscar Tolosa.

Novoporočencema iskreno čestitamo in želimo obilo sreče!

Nova diplomantka. Na medicinski fakulteti državne univerze v Buenos Airesu je 17. avgusta dokončala študije in postala zdravnica **Veronika Indihar.** Čestitamo in ji želimo poklicnega uspeha!

Smrti. v Mendosi **Marija Horvat por. Fradl** (90), v Casanovi **Av-gust Tekavec** (82), v Lanusu **Frančiška Grbec roj. Lavrič** (85) in Franc Rozman (77), v Pacheco pa **Franc Hrastnik** (76).

Naj počivajo v miru!

Slovenija in šport

PLAVANJE ZA INVALIDE

Slovenski plavalec Dani Pavlinec je na odprtem evropskem prvenstvu v plavanju za invalide v švedskem Stockholmu nastopil v treh disciplinah prostega sloga in osvojil srebro, bron in peto mesto. Najboljši rezultat je dosegel v disciplini 400 m prosto, kjer je s časom 4:35,33 zaostal le za Andersenom iz Danske in postavil tudi nov državni rekord. Bronasto odličje je osvojil v disciplini 50 m prosto, peti pa je bil na 100 m.

DVA USPEHA V REGATI

Na mednarodni lošinjski regati 2001, je v skupnem seštevku v absolutni konkurenci slavila 14-metrška slovenska jadrnica Eol (nekdanji Mobitelov mali Viharnik) z 11-člansko posadko krmarja Sama Potokarja. Njegov uspeh je lepo dopolnil tudi slovenski Pozejdon s posadko krmarja Bruna Antonaca, ki si je v skupnem seštevku prijadral tretje mesto.

MLADIM KOŠARKARJEM 6. MESTO

Slovenska košarkarska reprezentanca do 20 let je v tekmi za peto mesto na svetovnem prvenstvu v japonski Saitami izgubila proti Španiji s 65:79 (16:20, 34:36, 46:58) in tako prvenstvo mladih košarkarjev zaključila na šestem mestu. V slovenski izbrani vrsti sta bila na zadnji tekmi najučinkovitejša Želimir Zagorac z 18 ter Smiljan Pavič s 13 točkami. -

PLAVANJE PO VOJAŠKO

Slovenska plavalka Alenka Kejžar je na svetovnem vojaškem prvenstvu v ruskem St. Petersburgu osvojila dve odličji. Na 50 metrov hrbtno je bila druga, na enkrat daljši razdalji prav tako v hrbtnem stilu pa tretja.

17-LETNA JADRANKA

Še ne 17-letna jadralka portoroškega JK Pirat, Teja Černe, ki je na nedavnih olimpijskih dnevih evropske mladine v Murciji v Španiji v olimpijskem ženskem jadralskem enosedu evropa osvojila bronasto kolajno, je na letošnjem mladinskem evropskem prvenstvu v jadralskem razredu evropa s 4. mesta napredovala na 2. in za Nemko Wiebke Schroeder (26 točk) ter v konkurenci skupno 96 jadralk iz 23 evropskih držav s 47 točkami (le točko naskoka pred bronasto Nemko Antje Schneidewind) osvojila srebrno kolajno, kar je doslej največji slovenski jadralski uspeh med mladinkami.

MCDONALD JE SLOVENEK!

Slovenska moška košarkarska reprezentanca je v drugi tekmi mednarodnega turnirja v Novem mestu premagala BiH s 87:75. Nemčija je v uvodni tekmi premagala Turčijo s 85:84. V drugi tekmi drugega kola pa je Slovenija premagala Nemčijo s 83:67. Zvezda igre je bil ameriški organizator igre s slovenskim potnim listom Arriel McDonald, ki je v svojem krstnem nastopu za slovensko reprezentanco prikazal sijajno predstavo in odlično vodil svoje soigralce, o čemer najbolje pričajo številke: v uvodnih trinajstih minutah na igrišču je McDonald dosegel 15 točk (met za 2 točki 4:4 in za 3 točke - 2:2) in dvakrat asistiral soigralcem, na koncu pa srečanje zaključil z 20 točkami.

SEDEČA ODBOJKA

Slovenska ženska reprezentanca v sedeči odbojki je uspešno nastopila na evropskem prvenstvu v madžarskem Sarospatku. Slovenske odbojkarice so klonile šele v finalu proti Nizozemski z 1:3.

Mali oglasi

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel./Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA - Bmč. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmč. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številčk - \$ 12.-

Veronika Fajfar

Psihološka svetovalka (counselor)

Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitev, tesnobi, krizah, zmedih, nevolji in konfliktih. Ordinacija v španščini in slovenščini.

Tel. 4865-9342

15-4493-0369

e-mail: veronikaf@elsitio.net

SREČA TE IŠČE, UM TI JE DAN...

... našel jo boš, ak nisi zaspan!

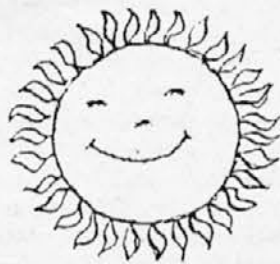
Čakajo te tri nagrade:

- 1) 2000 dolarjev
- 2) 1000 dolarjev
- 3) 500 dolarjev

za lastnike Karte Sloga in MasterCard Carta Sloga.

Bmč. Mitre 95 - Ramos Mejía

Naslov za več in bolje!

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

40. MLADINSKI DAN

- 08.00 Koncelebrirana sv. maša
 - 09.15 Dviganje zastav
 - 09.30 Dopoldanska akademija, skupni zajtrk
 - 10.00 Športne igre - začetek tekmovanja
 - 13.00 Kosilo
 - 19.00 Kulturni program - govornik Marjan Loboda
Škof Alojz Uran blagoslovi novo pokrito dvorišče
Prosta zabava: „Štirje fantje špilajo“ in DJ
- Prijave za kosilo: Mici Casullo, 4441-5528

Naš dom San Justo, 9. septembra 2001

45. OBLETNICA NAŠEGA DOMA

„Kje dom je moj“

40. obletnica Slomškovega doma

Nedelja, 16. septembra

- 10,45: Zbiranje na vrtu Slomškovega doma
- 11,00: Dviganje zastav in pozdrav
- 11,15: Koncelebrirana sv. maša z nagovorom škofa Alojza Urana
- 13,00: Slavnostno kosilo. Po kosilu ogled likovne razstave ustvarjalcev iz ramoškega okraja
- 16,30: Kulturni program. Slavnostni govor: g. Marjan Loboda
Uradno slovo od škofa Alojza Urana in mons. Janeza Pucija.

Vsi prisrčno vabljeni!

Obvestila

SOBOTA, 8. septembra:

35. obletnica Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši ob 17,30.

Prvi dan mladincev in mladenk, ob 13. uri na Pristavi. Vabljene skupine vseh domov (od 8. razreda osnovne šole do 2. letnika srednje šole). Dodatne informacije na tel.: 4661-1089 (Maruča).

NEDELJA, 9. septembra:

Duhovna obnova za vse rojake, ki se je žele udeležiti. Vodil jo bo škof Alojz Uran ob 8.30 v Slovenski hiši.

V Našem domu v San Justo celodnevna prireditev: 40. mladinski dan in 45. obletnica doma.

ČETRTEK, 13. septembra:

Srečanje škofa Alojza Urana z mladimi družinami, zvečer v Slovenski hiši.

Redni sestanek sanmartinske Zveze žena-mati v Slovenskem domu.

Seja Upravnega odbora Zedinjene

Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši

PETEK, 14. septembra:

Obisk škofa Alojza Urana v San Martinu. Ob 19. maša, in akademija.

SOBOTA, 15. septembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.

Obisk škofa Alojza Urana v Rožmanovem zavetišču. Nato ob 16. maša v sanhuški stolnici in v Našem domu srečan-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

4. septembra 2001

1 dolar	241,60 SIT tolarjev
1 marka	112,06 SIT tolarjev
100 lir	11,32 SIT tolarjev

je z rojaki iz San Justa.

NEDELJA, 16. septembra:

V Slomškovem domu v Ramos Mejiji celodnevna prireditev: 40. obletnica doma in slovo skupnosti od škofa Alojza Urana.

PETEK, 21. septembra:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

„Gospod, Tvoje ljubezen bom na veke opelval...“
(Psalm 88)

Prijateljem in znancem sporočamo, da je dne 28. avgusta 2001 zaspala v Gospodu naša mama, stara mama, prababica, teta, svakinja, gospa

Franciška Grbec roj. Lavrič

Globoko hvaležnost smo dolžni vsem za opravljene molitve ob krsti, za pogrebno sveto mašo vsem škofijskim in slovenskim duhovnikom, še posebno škofu Alojzu Uranu za obisk v bolnišnici in vodstvo koncelebrirane pogrebne maše. Hvaležni smo vsem, najprej tistim, ki ste molili za njeno zdravje, in vsem, ki ste jo kropili in nas spremljali v žalosti.

Ohranimo jo v lepem spominu in molimo zanjo.

Žalujoci: sinovi: **Lojze**, prelat **Mirko**, Janez, **Jože** in **Marjan**;
hčeri: **Erna** in **Marica**;
zeti: **Ivan Rauh**, **Mirko Berčič**;
snahe: **Marija Avanzo**, **Marija** in **Betka Urbančič**
ter **Marta Rozina**;
petindvajset vnukov in osem pravnukov;
svakinja **Ana Grbec roj. Lipovec** in nečaki
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Loški Potok, Slovenija

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: **Antonio Mizerit**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Telefax: (54-11) 4636-0841/2421
4674-5125
e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
e-mail: **debeljak@pinos.com**

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:

Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:
Gregor Batagelj, Franci Stanovnik, MB,
Miriam Jereb Batagelj, Metka Mizerit,
Lučka Servin Čeč, Marko Vombergar

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA
dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.;
ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar